

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 39. De Matrimonio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Valentini probat, fidem apud quosdam non originem ducere ex instinctu naturali, sed libera electione. Infidelem definit, esse eum, qui voluntate falso adheret. Ostendit etiam omnis scientiæ principium, non esse demonstrationem, sed fidem, ex fide sequi pœnitentiam; pœnitentiam autem esse duplicem, primam pro illis, qui in ignorantia Paganismi vixerint, secundam pro illis, qui cum Fideles essent, lapsi fuerint; hanc pœnitentiam secundam debere esse unicam, & sine relapsu, frequentes enim relapsus in peccatum, & reditus ad pœnitentiam ab infidelitate in nullo differre, nisi quod propter veritatis cognitionem gravius peccetur; esse novi peccati quasi præludium, & falsam pœnitentiæ speciem.

Sæculum II.
A. C. 194.

p. 366.

p. 369.

p. 385.

§. XXXIX.

Doctrina de Matrimonio.

Postea de matrimonio agens, diversas Philosophorum sententias enumerat. Democritum, & Epicurum matrimonium damnasse, quod esset molestiarum, sollicitudinis, & dolorum fons perennis. A Stoicis fuisse nuptias rebus indifferentibus accensas; Peripateticos quidem inter vitæ humanæ bona numerasse; qualemunque vero Doctrinam de nuptiis verbis jactassent, vita & moribus fuisse

p. 421.

Hist. Eccles. Tom. I.

Uu disso-

Sæculum II. dissolutos, & concubinas, vel etiam quid
 A. C. 194. deterius sustentasse. Tum ex ratione
 nuptiarum præstantiam probat; in hunc
 finem nempe a natura ordinatam sexus
 diversitatem, hoc clarum fuisse Dei man-
 datum; crescite, & multiplicamini. Ex-
 cellentem esse hominis perfectionem,
 posse sibi similem generare, quem post
 se relinquat; frustra hominem in morbo,
 vel senectute ab aliis subsidium, & affe-
 ctum sperare, qui conjugalem, vel filia-
 lem exæquet. Tandem hujus societa-
 tis sanctitatem dilaudat.

In libro tertio eandem prosequitur
 materiam, refellendo hæreticos, qui nu-
 ptias oppugnabant, & admittebant ex-
 cessus oppositos; Nicolaitæ, Discipuli
 Carpocratis & filii ejus Epiphani non
 solum aliarum rerum, sed etiam mulie-
 rum communionem volebant inducere.
 Econtra Marcionitæ, quia materiam sua
 natura malam putabant, a nuptiis abhor-
 rebant, ne mundum a Creatore condi-
 tum propagarent; itaque continentiam
 servabant, non electione virtutis, sed o-
 dio Creatoris, cum tamen de iis, quæ
 creaverat, manducare non omitterent, &
 aerem, quem fecerat, haurirent. Tatia-
 nus etiam nuptias damnabat, quod ab o-
 rationis studio avocarent, & duobus Do-
 minis servire cogerent. Julianus Cas-
 sianus Valentini Discipulus in eodem e-
 rat

rat errore, & ne vel unicam generatio-
nem tanquam bonam admittere com-
pelleretur, Jesu Christi corpus non ve-
rum, & reale, sed tantum apparens fuisse,
ausus est dicere. Primi generis hæreti-
ci dicebant; quod liberet, licere, & in-
differenter libertate ab Evangelio con-
cessa utendum; huic pessimo inter ipsos
axiomati opponebatur; etiam exercitium
virtutis debere esse liberum, eamque
viam haud dubie esse securiorem;
ulterius; vel hanc libertatem certis vo-
luptatum limitibus includi, jamque tunc
non esse illam libertatem perfectam, quam
ipsi tantum crepitarent, aut si nullis li-
mitibus restringeretur, nullam esse impu-
dicitiam, abominationem nullam, quam
non liceret explere; atqui talis hominis
statum non posse esse beatum, cum pravi
affectus, quos reprimere oporteret, fo-
veantur, & cupiditas voluptatis sit desi-
derium perturbatione animi, & dolori-
bus mixtum.

Alterius generis hæretici in altero
extremo laborabant, & ab hominibus con-
tinentiam requirebant Angelicam, dicen-
tes, omnem sexuum unionem crimen esse,
& propriam originem damnantes. Sto-
lida jactantia Dominum se imitari di-
cebant, cum magis debuissent perpende-
re, Christo fuisse Sponsam suam Eccle-
siam, nec ipsum esse hominem vulgarem.

U u 2

qui

Sæculum II.

A. C. 194.

p. 465.

p. 469.

p. 646.

Sæculum II. qui matrimonii solatio indiguisset, aut
 A. C. 194. posteritatem concupiisset, immortalem,
 & Unigenitum Dei Filium. Clemens in
 1. *Timoth.* 4. his hæreticis S. Pauli vaticinium adim-
 pletum putat, novissimis temporibus
 venturos, qui nuptias prohiberent; tum
 exemplum Apostolorum S. Petri, & S.
 Philippi adducit, qui in matrimonio pro-
 lem genuerunt. Ait; Paganorum continen-
 tiam in eo solum consistere, quod
 mala desideria in opere externo non
 compleant, de internis nihil solliciti;
 perfectam vero Christianorum continen-
 tiam, & castitatem, etiam concupiscen-
 tiam internam excludere; quod donum
 quidem non nisi Dei gratia acquiri pos-
 set. Etiam mentionem facit de perfecta
 castitate illorum, qui se ipsos castrave-
 runt propter Regnum Cælorum, at, ut
 confundat hæreticos, imprimis in mate-
 ria de nuptiis diffunditur.

§. XL.

De Martyrio.

p. 479. In libro quarto de Martyrio agit, & pri-
 mo ostendit, quid sit mori, & quomo-
 do mors sit contemnenda; verum Mar-
 tyrem non dare vitam suam ex metu
 poenarum æternarum, aut spe præmio-
 rum, sed ex charitate perfecta, creden-
 tem magnum beneficium ab illis sibi con-
 ferri,